

Megfelebbbezik az ipartestületi választásokat

Alapszabályellenes volt a közgyűlés összehívása — A Szécheny-Moziban tartották meg a városháza közgyűlési termébe összehívott közgyűlést

(A Délmagyarország munkatársától.) Az ipartestületi választási harcok a múlt vasárnap közgyűléssel nem értek véget. Az ipartestület tagjainak jelentékeny csoportja felebbbezt nyújtott be az iparhatósághoz a közgyűlés valamennyi határozatának s így a választásnak is megsemmisítése végett.

A felebbbezők felebbezésükben többek között a következőket mondják:

Törvény és alapszabályellenesen járt el a közgyűlés s járt el az előjáróság, mert

a közgyűlés nem ott tartatott meg, ahová összehívták.

A közgyűlési meghívóból kitűnik, hogy a közgyűlés május hó hatodikára, határozatképtelenség esetén május hó 13-ra, de mindkét esetben a városháza közgyűlési termébe volt összehívva. Nyilvánvaló, hogy a közgyűlést nem lehetett volna másutt megtartani, mint ahová az össze van hívva. Ennek a szabálynak betartása lényeges garanciája annak, hogy azon ne csak a beavatottak, hanem minden szavazásra jogosult megjelenhessen. Hiszen ha a közgyűlést másutt is meg lehet tartani, nem az összehívás helyén kizárólag, akkor megtörténhetik az, hogy az ipartestületbe hívják össze a közgyűlést, de a vezetőség egy-két hívével a városon kívül tartja azt meg. Az önkényt, a puccsot csak úgy lehet távol tartani az ipartestület életéből, ha ilyen veszedelmes precedenseket a hatóság érvényesíteni nem enged. Nagyon sok iparos csak azért nem adta le szavazati jogát, mert a közgyűlést nem a közgyűlési meghívón kitüntetett helyen tartották meg s amikor a közgyűlésen való részvétel miatt május hó 13. napján a városházán megjelentek, hiába keresték ott az ipartestületi közgyűlést. Igaz, voltak olyan sajtóközlemények, melyek szerint a közgyűlést a Széchenyi Mozi helyiségében tartja meg az ipartestület, de az iparosok jelentékeny része nem olvas mindennap újságot, ezek a sajtóközlemények elkerülték figyelmét s különben sem tarthaták azokat hiteleseknek a névre szóló közgyűlési meghívó adataival szemben.

A közgyűlés helyének ez az önkényes, a meghívótól alapszabályellenesen eltérő megváltoztatása a választás eredményét is befolyásolta. S érvényes határozatokat csak szá-

bályosan, tehát az összehívás helyén megtartott közgyűlésen lehet hozni.

De alapszabályellenes volt a közgyűlés megtartása azért is, mert a közgyűlés nem az alapszabályok 12. §-ban meghatározott módon hivatott össze. E szakasz szerint ugyanis »ha az első összehívásra a határozatképes szám meg nem jelennek, az összehívás nyolcnapos határidőn belül ismétlődő meg«. S miután ebben az esetben az első összehívásra a határozatképes szám nem jelent meg, az előjáróság köteles lett volna az összehívást nyolc napon

belül megismételni, vagyis köteles lett volna a sikertelen közgyűlés napjától számított nyolc napon belül újra, új meghívóval összehívni a közgyűlést. Az alapszabályok nem azt mondják, hogy a második közgyűlést az első közgyűlés határnapjától számított nyolc napon belül kell megtartani, hanem azt, hogy nyolc napon belül kell az újabb közgyűlési meghívót kibocsátani.

Ezek miatt az alapszabály- és törvénysértések miatt kéri a felebbezők a közgyűlés határozatainak megsemmisítését. Érdekes, hogy azzal a megjegyzéssel, hogy azért nem vehetett részt a választáson, mert a közgyűlést nem a kijelölt helyen tartották, több iparos irta alá, mint ahány szótöbbséggel győzött a jobboldali lista.

Az iparosok már csak ezért is nagy érdeklődéssel tekintenek a felebbezés sorsa elé.

Rothermere fia Szegeden

Ünnepi külsőségek között fogadja az alföldi végváros Harmsworth képviselőt — Negyvenezres tömeg tüntet Trianon ellen

(A Délmagyarország munkatársától.) Ünnepi díszben, fellebbegőzve, lelkesedéssel és szeretettel várja Szeged Rothermere fiát. A város képe, főleg a Széchenyi-téren és környékén alaposan megváltozott. Szorgos kezek díszítették, csinosították a teret, amelyen ma 40.000 ember fog tiltakozni Trianon ellen. Szombaton délelőtt hatalmas megafonokat állítottak fel a városháza előtt, úgyhogy a tér legtávolabb eső részében elhelyezett nagyközönség is a legtisztábban hallhatja az összes szónoklatokat.

A városháza erkélye is ünnepi mezbe öltözött, a Klauzál-téren pedig bordóvörös drapériákkal szegett díszsátor emelked, sűrűn teleaggatva angol és magyar zászlókkal. Hatalmas angol lobogó leng a Kiss-palota és a Magyar-Olasz Bank háza között, a Klauzál-téren pedig a Kossuth-szobor fölé egy óriási *Nem, nem, soha!* felirású zászlót feszítettek

ki. A belvárosi üzletek kirakataiból sehonnas sem hiányzik az angol zászló. Ötletes kirakatokban sincs hiány. Egy fűszerkereskedő kocakukorból rakott ki irredenta jelszavakat, egy másik szőrméből formálta ki Magyarországot térképét. Az egyik magánbankban ugyanez a térkép *ezüstpengőssökkel* van kirakva, Kolozsvár, Szabadka, Kassa, Pozsony helyén egy-egy *tízkoronás arannyal*, Csonka-Magyarország közepén pedig szerény *részfelérecske* húzódik meg, mintegy szimbolizálva, hogy csak ezt hagyta meg Trianon.

A délutáni órákban kettős lobogót húztak fel a városházára: az angolt és a magyart. Bent a bizottsági teremben az utolsó simítások lázas izgalma hullámszik. Özv. Winkler Sándorné, lord Rothermere személyes ismerőse színezett trianoni jelvényt adott át a polgármesternek.

A program

Erkezés 11 órakor Budapestről autón. Az autósor bevonulása a Rókus-állomás felől a Kossuth Lajos-sugáruton, Tisza Lajos-köruton, Horthy Miklósuccán át a Tisza-szállóhoz.

Nagygyűlés fél 12 órakor.

A városháza közgyűlési termében a szegedi nők

nevében Szalay Manyi üdvözlö a képviselőt. A városháza erkélyén Somogyi Szilveszter polgármester és Cicatricis Lajos ny. főispán üdvözlö beszéde után Esmond Harmsworth válaszol.

Ezután a téren felállított szónoki emelvényről Bokor Adolf a kereskedők, Körmendy Mátyás az iparosok, Deák Gyula a gazdák és Csaplár Miklós az egyetemi ifjuság nevében beszél. A dalárdák a nagygyűlés elején a magyar Himnusz, Harmsworth beszéde után az angol Himnusz éneklék.

Harmsworth kíséretével a nagygyűlés után a Feketesas-uccán keresztül

a Klauzál-téren felállított díszsátorhoz

megy, ahol megkezdődik a felvonulás. Fél 2-kor a város diszebebe a Tisza-szállóban.

Délután 4 órakor Harmsworth és kísérete autókön a Rudolf-téren át a Tisza-rakpartra az egyetemi építkezésekhez hajtat és a piarista gimnázium megkerülésével a Dugonics-téri egyetemi központi épülethez megy.

Az egyetemi díszközgyűlés

után háromnegyed 5 óra felé az egyetemi központi épülettől a Kárász-uccán és a Széchenyi-téren át a Kossuth Lajos-sugáruton keresztül hagyja el a várost.

A vidékről érkezők

A különvonatok menetrendje:

A félegyházai különvonat érkezik 9 óra 25 perckor.

A szentesi és hódmezővásárhelyi 10 óra 04 perckor.

A makói különvonat 9 óra 50 perckor.

A rózskai különvonat 7 óra 27 perckor.

Az alsótanyai különvonat 10 óra és 10 óra 15 perckor.

Valamennyi pályaudvaron az érkezőket a rendezőbizottság fogadja, ugyszintén az országutakon érkezőket.

A menetben ajándéktárgyakat vivők a jobbszáron, a zászlótartók a balszáron helyezkednek el. Az ajándéktárgyak a felvonulás közben a dísz-

nak, IV. Frigyesnek. A gyerek nagyon örült az udvari hintónak, amelybe a Zsófi karján szállt be, a palotaőrség tisztelgésének s a csudájára gyűlt ragyogó ruhás udvari méltóságoknak. Minden elfogódás nélkül állt a király elé, akit így szólított meg:

— *Permettez moi, Sire, que je baise la main de notre majeste et le bord de votre habit royal!*

Hosszu köszöntője úgy ért véget, hogy körülnézett Zsófi után és latinul fejezte ki a szíve kívánságát:

— *Sifio!*

Ami az ő esetében körülbelül annyit tett, hogy »lehetném, ihatnám!« A királyné intett Zsófinak s miután a szónok kissé felfrissült dajkája keblén, megkezdődött az exámen, káprázatos sikerrel. A király levette a saját melléről a drágaköves fityegőt s az ő vékony nyakacsájába akasztotta.

— Ez az elefánt-rend a gyémántokkal, — mondta komolyan a gyerek. Értékesek a gyémántok, de sokkal értékesebb felséged élete.

Azonban mindgyárt odafordult Zsófihoz, hogy vegye fel, mert ekkor már oly győngye volt szegényke, hogy alig birt állni. A dajka karján tekintette meg a ritkaságok kabinetjét is, ahol feltűnt neki egy kitömött kigyó, amely aranydukátot vitt a szájában.

— Hol vette ez az *anguiculus* ezt az arany monetát? Talla bizony a fűben, Schöneich ur? Mert ugy-e, *latet anguis inkerba* (kigyó lappang a fűben)? — idézte Vergiliusból.

Hazakerülve lett csak igazán próféta a maga hazájában, mikor a lapok egyébről se irtak, mint Lübeck csodájáról. De Christian egyre jobban

sápadt és gyöngült. Angolkorra és tudóvszre lehet gyanakodni a főnmaradt kórképből, de az idegei is betegek lehettek, mert öt héten keresztül egy órát se tudott aludni éjszakánként. De azért rettenetes jogi és teológiai tanulmányait tovább folytatta s végre irni is megtanult. Négy hét kellett neki hozzá s ötödik születése napján Aesopust fordította latinból németre, bár erőltlen kezecskéi már alig birták a ludtollat tartani. Haldoklásában nagyon sokat szenvedett, a szíve hevesen vert, a melle zihált és a lélekzete akadozott. 1725 június 27-én hajnalba halt meg az anyja karjában, ezzel a sóhajjal:

— Uram Jézus, vedd magadhoz lelkemet.

Négyéves, négyhónapos és három egy napos volt. Csodát csináltak belőle még a halálban is, pompásan felöltöztetve, díszes ravatalon két hétig tartották kiállitva és sok ezer embertől kísérve temették el a Katharinen-Kirche kápolnájába. Sirversül ezt vették a parányi csontjait fedő márványtáblába:

*Gyermek, bár végtelen olyan korán betölt,
A gyászoló kaménák, a Kháriszok, a muzsák
A kör repkényivel kis föld megkoszorúzzák,
Mert hozzád fogható nem szül többé e föld.*

A sirvers nagyon szép volt, csak éppen az hiányzott belőle, hogy a pszichológiának és pedagógiának ez a boldogtalan kis rejtélye csak egyetlen egyszer játszott életében. Akkor is valamelyik közönséges gyereknek a fabakáival. Hadi-rendbe állította őket és elszavalta nekik latinul és németül Scipio híres beszédét Livius XXI. könyvéből.